TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 23. oktobrī *

Lieta C-274/05

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2005. gada 4. jūlijā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv G. Zavs [*G. Zavvos*] un H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Grieķijas Republiku, ko pārstāv E. Skandalu [*E. Skandalou*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — grieķu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents), J. Makarčiks [*J. Makarczyk*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 18. janvāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2007. gada 19. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu prasību Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka:

— neatzīstot diplomus, kurus izsniegušas citas dalībvalsts kompetentās iestādes franšīzes izglītības ietvaros;

— paredzot kompensējošu pasākumu pieņemšanu lielākā skaitā gadījumu, nekā to atļauj direktīva;

— piešķirot tiesības Padomei augstāko izglītību apliecinošu dokumentu profesionālās līdzvērtības atzīšanai [*Symvoulio Anagnoriseos Epangelmatikis Isotimias Titlon Tritovathmias Ekpaidefsis*, turpmāk tekstā — "*Saeitte*"] pārbaudīt, vai "izglītības iestāde, kurā kandidāts ir ieguvis izglītību, ir augstākās izglītības iestāde" un cik lielā mērā "kandidāta profesionālā pieredze atbilst tai, kas nepieciešama gadījumā, ja izglītības ilgums ir vismaz par vienu gadu īsāks, nekā tiek pieprasīts Grieķijā darbam tādā pašā profesijā";

— neņemot vērā profesionālās kvalifikācijas atzīšanu attiecībā uz darbu valsts sektorā un reģistrēšanu Grieķijas Tehniskajā kamerā, un

— pieprasot iesniegt pamatojošus dokumentus, ko ir apstiprinājusi Grieķijas konsulārā iestāde un tulkojusi Ārlietu ministrija vai advokāts, lai tos reģistrētu minētajā Tehniskajā kamerā,

Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV 1989, L 19, 16. lpp.), kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija

Direktīvu 2001/19/EK (OV L 206, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 89/48"), 1., 3., 4., 7., 8. un 10. pantā.

2 Galvenais tiesību jautājums, kurš uzdots šajā lietā, ir identisks jautājumam šodien izskatāmajā lietā C-286/06 Komisija/Spānija (Krājums, I-8025. lpp.). Abas šīs lietas attiecas uz jautājumu par to, ciktāl var atsaukties uz Direktīvas 89/48 noteikumiem, lai dalībvalstij uzliktu par pienākumu atzīt diplomus, kurus pēc studijām šajā dalībvalstī ir izsniegušas citas dalībvalsts iestādes.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 No Direktīvas 89/48 trešā un ceturtā apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir ieviest vispārēju sistēmu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, lai Kopienas valstu pilsoņi varētu strādāt

profesijās, kurās uzņēmējā dalībvalstī ir nepieciešama pēcvidusskolas izglītība, ar noteikumu, ka tiem ir tāds diploms, kas ļauj darboties attiecīgā profesijā un kas ir izsniegts par vismaz trīs gadu studiju programmu citā dalībvalstī.

"Diploma" jēdziens

4 Direktīvas 89/48 1. panta a) punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

a) diploms: jebkāds diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, vai jebkāds šādu diplomu, sertifikātu vai citu apliecinājumu komplekts:

— ko ir piešķīrusi kompetenta iestāde dalībvalstī, kura ir nozīmēta saskaņā ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem,

— kas apliecina, ka tā īpašnieks ir sekmīgi pabeidzis vismaz trīs gadu vai līdzvērtīga ilguma daļlaika pēcvidusskolas programmu universitātē vai augstskolā, vai

kādā citā līdzīga līmeņa mācību iestādē, un attiecīgā gadījumā, ka tas ir sekmīgi pabeidzis profesionālās mācības, kas ir nepieciešamas papildus pēcvidusskolas izglītībai, un

— kas apliecina, ka tā īpašniekam ir vajadzīgā profesionālā kvalifikācija, lai uzņemtos vai veiktu reglamentētu kvalificētu darbu attiecīgajā dalībvalstī,

ar noteikumu, ka izglītība, ko apliecina diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, ir iegūta galvenokārt Kopienā, vai arī tā īpašniekam ir triju gadu tās dalībvalsts, kas ir atzinusi trešās valsts diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, sertificēta profesionālā pieredze.

Šādus dokumentus pielīdzina diplomam, kas minēts pirmajā daļā: jebkādu diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, vai jebkādu šādu diplomu, sertifikātu vai citu apliecinājumu komplektu, ko ir piešķīrusi kompetenta iestāde dalībvalstī, ja tas ir piešķirts, sekmīgi pabeidzot Kopienā iegūtu izglītību, un kompetentā iestāde tajā dalībvalstī to atzīst par līdzvērtīgu, un ja tas piešķir tādas pašas tiesības attiecībā uz reglamentēta kvalificēta darba sākšanu un veikšanu attiecīgajā dalībvalstī."

Atzīšanas pienākums

5 Direktīvas 89/48 3. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka, ja uzņēmējā dalībvalstī, lai sāktu kvalificētu darbu, ir vajadzīgs diploms, tā nedrīkst, pamatojoties uz nepietiekamu kvalifikāciju, atteikt dalībvalsts pilsonim atļauju sākt attiecīgo kvalificēto darbu, ja kandidātam ir šajā pantā noteiktā kvalifikācija. Tāds it īpaši ir gadījums, kad kandidātam ir tāds diploms, kas tiek prasīts citā dalībvalstī, lai sāktu vai veiktu tādu pašu kvalificētu darbu tās teritorijā, un kas ir iegūts dalībvalstī.

Kompensējoši pasākumi

6 Neraugoties uz Direktīvas 89/48 3. pantu, tās 4. pants ar zināmiem nosacījumiem, kas ir izklāstīti šajā pantā, atļauj uzņēmējai dalībvalstij pieprasīt, lai kandidāts sniegtu apliecinājumu par noteikta laikposma profesionālo pieredzi, pabeigtu adaptācijas laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus, vai veiktu kvalifikācijas atbilstības pārbaudi (turpmāk tekstā — "kompensējoši pasākumi").

7 Saskaņā ar Direktīvas 89/48 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta trešo daļu uzņēmējai dalībvalstij, kas nosaka kompensējošos pasākumus, principā ir jādod kandidātam tiesības izvēlēties starp adaptācijas laikposmu un kvalifikācijas atbilstības pārbaudi. Atkāpjoties no šī principa, profesijām, "kuru praksē ir nepieciešamas precīzas attiecīgās valsts tiesību aktu zināšanas un attiecībā uz kurām konsultāciju un/vai palīdzības sniegšana saistībā ar valsts tiesību aktiem ir būtisks un pastāvīgs profesionālās darbības

aspekts", uzņēmēja dalībvalsts drīkst noteikt vai nu adaptācijas laikposmu, vai arī kvalifikācijas atbilstības pārbaudi. Atkāpju noteikšanai, ņemot vērā kandidāta izvēles tiesības, attiecībā uz citām profesijām ir jānotiek, piemērojot šīs pašas direktīvas 10. pantā paredzēto procedūru, saskaņā ar kuru cita starpā ir paredzēts, ka par atkāpes projektu ir jāpaziņo Komisijai un ka pēdējai minētajai ir tiesības iebilst pret šo projektu trīs mēnešu laikā no tā paziņošanas brīža.

Noteikumi attiecībā uz profesijām, kuras reglamentē valsts atzītas apvienības vai organizācijas

8 Direktīvas 89/48 1. panta d) punktā profesionālā darbība, kuru tieši vai netieši reglamentē valsts, tiek nošķirta no profesionālās darbības, kuru reglamentē valsts atzītas apvienības vai organizācijas. Saskaņā ar šo normu:

"reglamentēta profesionāla darbība: profesionāla darbība tiktāl, cik šādas darbības sākšanai vai veikšanai, vai kādam tās veikšanas veidam dalībvalstī nosacījums tieši vai netieši saskaņā ar normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem ir diploma esamība. Šādas darbības ir reglamentētas profesionālas darbības veidi:

— darbība ar profesionālu nosaukumu tiktāl, ciktāl saskaņā ar normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem šādu nosaukumu drīkst izmantot tikai diploma īpašnieki,

— profesionāla darbība saistībā ar veselības aizsardzību tiktāl, ciktāl saskaņā ar valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu atalgojums un/vai kompensācija par šādu darbību ir atkarīgi no diploma esamības.

Ja nepiemēro pirmo daļu, profesionālu darbību uzskata par reglamentētu profesionālu darbību, ja to veic tādas apvienības vai organizācijas biedri, kuras mērķis ir jo īpaši veicināt un saglabāt augstu līmeni attiecīgajā nozarē, un ko šā mērķa sasniegšanai īpašā veidā atzīst dalībvalsts, un kas:

— piešķir diplomu saviem biedriem,

— nodrošina, lai tās biedri ievērotu apvienības noteiktās profesionālās ētikas normas, un

— piešķir tiem tiesības izmantot nosaukumu vai norādi, vai arī gūt labumu no statusa, kas atbilst minētajam diplomam.

Pielikumā ietver neizsmeļošu to apvienību vai organizāciju sarakstu, kas, pieņemot šo direktīvu, atbilst otrās daļas nosacījumiem. Kad dalībvalsts kādai apvienībai vai organizācijai piešķir otrajā daļā minēto atzīšanu, tā informē Komisiju, kas šo informāciju publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*".

I - 8000

9 Direktīvas 89/48 7. panta 3. punktā, kurā ir iekļauts īpašs noteikums attiecībā uz profesijām, kuras reglamentē apvienība vai organizācija šīs direktīvas 1. panta d) punkta otras daļas izpratnē, ir noteikts:

"Ja kvalificēto darbu attiecīgajā dalībvalstī reglamentē 1. panta d) punktā minēta apvienība vai organizācija, dalībvalstu pilsoņiem ir tiesības izmantot tikai profesionālo nosaukumu vai norādi, ko uz dalības apliecības piešķīrusi attiecīgā organizācija vai apvienība.

Ja apvienība vai organizācija paredz, ka dalība ir atkarīga no noteiktām kvalifikācijas prasībām, tā drīkst tās attiecināt uz citu dalībvalstu pilsoņiem, kuriem ir diploms 1. panta a) punkta nozīmē vai kvalifikāciju apliecinošs dokuments 3. panta b) punkta nozīmē, tikai saskaņā ar šo direktīvu un konkrēti ar tās 3. un 4. pantu."

Pierādījumi, kādus var prasīt uzņēmēja dalībvalsts

10 Saskaņā ar Direktīvas 89/48 8. panta 1. punktu uzņēmēja dalībvalsts kā pierādījumu tam, ka ir izpildīti 3. un 4. pantā izklāstītie nosacījumi, pieņem sertifikātus un dokumentus, ko ir izsniegušas kompetentas iestādes dalībvalstīs un ko attiecīgā persona iesniedz līdz ar savu pieteikumu, lai strādātu attiecīgajā profesijā.

Valsts tiesiskais regulējums

11 Direktīvas 89/48 transpozīcija Grieķijas tiesību sistēmā paredzēta ar Prezidenta 2000. gada 28. jūnija Dekrētu 165/2000 (*FEK* A' 149), kurā grozījumi izdarīti ar Prezidenta 2001. gada 22. oktobra Dekrētu 373/2001 (*FEK A*' 251) un Prezidenta 2002. gada 23. decembra Dekrētu 385/2002 (*FEK A*' 334, turpmāk tekstā — "Dekrēts 165/2000").

12 Ar Dekrēta 165/2000 10. pantu *Saeitte* tika piešķirta ekskluzīva kompetence, lai saskaņā ar šī paša dekrēta 11. pantu lemtu par Direktīvas 89/48 piemērošanas jomā ietilpstošo augstākās izglītības diplomu atzīšanas pieteikumiem.

13 Tā kā Komisija savos iebildumos apstrīd konkrētus valsts tiesību aktu noteikumus, tie tiks norādīti šo iebildumu izvērtēšanas gaitā.

Pirmstiesas procedūra

14 Izskatot 37 privātpersonu iesniegtās sūdzības, Komisija uzskatīja, ka Grieķijas tiesiskais regulējums neatbilst Direktīvai 89/48 vairākos aspektos. Tādēļ 2001. gada 27. jūlijā tā nosūtīja Grieķijas Republikai brīdinājuma vēstuli un pēc tam — šī paša gada

21. decembrī — papildu brīdinājuma vēstuli. Grieķijas Republika uz šīm vēstulēm atbildēja attiecīgi ar 2001. gada 12. oktobra un 2002. gada 13. marta vēstulēm.

15 Uzskatīdama šīs atbildes par neapmierinošām, Komisija 2002. gada 1. jūlijā nosūtīja Grieķijas Republikai argumentētu atzinumu un 2004. gada 9. jūlijā — papildu argumentētu atzinumu, aicinot šo dalībvalsti veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šiem atzinumiem, divu mēnešu laikā no to paziņošanas brīža. Attiecīgā dalībvalsts atbildēja uz šiem atzinumiem ar 2002. gada 3. septembra, 2004. gada 26. augusta un 2005. gada 7. aprīļa paziņojumiem.

16 Lai gan Grieķijas Republikas sniegtajā informācijā ir atrodamas atbildes uz dažiem Komisijas iebildumos izvirzītajiem jautājumiem, pēdējā minētā palika pie sava viedokļa, ka šī dalībvalsts nav veikusi visus vajadzīgos pasākumus Direktīvas 89/48 transponēšanai. Tādēļ tā nolēma celt šo prasību.

Par prasību

17 Prasības pieteikumā Komisija izvirza septiņus iebildumus prasības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi pamatojumam. Ņemot vērā Grieķijas valdības iebildumu rakstā sniegtos argumentus un precizējumus, Komisija replikas rakstā ir atteikusies no ceturtā un septītā iebilduma, kā rezultātā tie nav jāizskata.

Par pirmo iebildumu, kas ir saistīts ar izglītības, kas iegūta uz vienošanās par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu pamata, neatzīšanu

18 Pirmais Komisijas izvirzītais iebildums ir saistīts ar sistemātisku atteikšanos atzīt diplomus, kas iegūti pēc tādu studiju pabeigšanas, kuras tikušas apgūtas, pamatojoties uz vienošanos, saskaņā ar kuru studijas Grieķijas Republikas privātā iestādē pielīdzina kompetentā iestāde citā dalībvalstī, kurā studentiem izsniedz diplomus pēc šādu studiju pabeigšanas (turpmāk tekstā — "vienošanās par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu").

19 Šajā sakarā ir skaidrs, ka Grieķijas Republikā universitātes izglītību un augstāko izglītību var iegūt tikai publiskajās [mācību] iestādēs. Līdz ar to tā atsakās atzīt izglītību, kas iegūta uz vienošanās par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu pamata, kā arī diplomus, kurus ir izsniegušas citu dalībvalstu kompetentās iestādes pēc šādu studiju pabeigšanas.

20 Pēc Komisijas domām, šāds atteikums ir uzskatāms par Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta un 3. panta pārkāpumu. Tā apgalvo, ka diploms, kas piešķirts pēc tādu studiju pabeigšanas, kuras tikušas apgūtas uz vienošanās par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu pamata, ir diploms, kuru, kā definēts Direktīvas 89/48 1. panta a) punktā, ir piešķīrusi kompetenta iestāde citā dalībvalstī un kurš tādējādi Grieķijas Republikai ir jāatzīst saskaņā ar šīs pašas direktīvas 3. pantu.

21 Turpretim Grieķijas Republika apgalvo, ka uzņēmējai dalībvalstij nav jāatzīst citas dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts diploms, ja šis diploms apliecina izglītību, kas pilnībā vai daļēji iegūta uzņēmējā dalībvalstī un kas saskaņā ar pēdējās minētās valsts tiesību aktiem neatbilst augstākajai izglītībai.

22 Pirmkārt, Grieķijas Republika atzīmē, ka saskaņā ar EKL 149. un 150. pantu gan izglītības sistēmas, gan arodapmācības saturs un organizācija ietilpst dalībvalstu kompetencē. Līdz ar to dalībvalsts teritorijā iegūstamā izglītība tiek regulēta ar šīs valsts iekšējām tiesībām, un šī valsts var brīvi izvēlēties, kā definēt gan it īpaši augstākās izglītības iestāžu juridisko formu, gan arī tās teritorijā esošās publiskās un privātās iestādēs iegūstamās universitātes un augstākās izglītības saturu un līmeni. Dalībvalsts pienākums atzīt tās teritorijā iegūto izglītību par universitātes vai augstāko izglītību, kaut arī saskaņā ar valsts tiesībām tā nav uzskatāma par šādu izglītību, būtu pretrunā ar pilnvaru sadalījumu, kas izriet no EKL 149. un 150. panta.

23 Grieķijas Republika šajā kontekstā atzīmē, ka saskaņā ar Grieķijas Konstitūcijas 16. pantu universitātes izglītību un augstāko izglītību šajā dalībvalstī var iegūt tikai un vienīgi publiskajās [mācību] iestādēs un ka privātpersonām ir stingri aizliegts dibināt augstskolas. Līdz ar to ir izslēgta iespēja atzīt jebkādas Grieķijā dibinātas privātas augstskolas nodrošināto studiju rezultātā iegūtu universitātes izglītības vai augstākās izglītības diplomu.

24 Otrkārt, attiecībā uz Direktīvas 89/48 īpašajiem noteikumiem — jautājums par to, vai dalībvalstī esoša izglītības iestāde ir "universitāte vai augstskola", vai "kāda cita līdzīga līmeņa mācību iestāde" Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta otrā ievilkuma izpratnē, ir jāizvērtē, ņemot vērā tās dalībvalsts tiesības, kuras teritorijā notiek studijas. Līdz ar to šajā gadījumā, novērtējot attiecīgo iestāžu statusu, ir jāņem vērā vienīgi Grieķijas tiesības. Tiktāl, ciktāl Grieķijā esošās iestādēs uz vienošanās par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu pamata apgūtās studijas neatbilst Grieķijas tiesībās paredzētām prasībām, šādu studiju rezultātā iegūti diplomi līdz ar to nav diplomi Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta izpratnē. Tātad no Direktīvas 89/48 neizriet pienākums atzīt šādus diplomus.

25 Komisija šajā sakarā iebilst, ka studijas, kas notiek uz vienošanos par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu pamata, kā arī šādu studiju beigās izsniegtie diplomi pilnībā ietilpst tās dalībvalsts izglītības sistēmā, kurā atrodas iestāde, kas izsniedz diplomu, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī notikušas studijas. Komisija līdz ar to uzskata, ka pienākums noteikt izglītības saturu un organizāciju, kā arī novērtēt apgūtās izglītības līmeni saskaņā ar EKL 149. un 150. pantu ir tai dalībvalstij, kurā atrodas iestāde, kas izdod diplomu. Turklāt Grieķijas Konstitūcijas 16. pants nav attiecināms uz izglītību, kas iegūta uz vienošanos par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu pamata, jo šādas vienošanās neietilpst Grieķijas izglītības sistēmā.

Tiesas vērtējums

26 Neskarot Direktīvas 89/48 4. panta noteikumus, saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta pirmās daļas a) apakšpunktu ikvienam kandidātam, kuram ir "diploms" šīs direktīvas izpratnē, kas ļauj strādāt reglamentētā profesijā dalībvalstī, ir tiesības strādāt tādā pašā profesijā arī jebkurā citā dalībvalstī.

27 Direktīvas 89/48 1. panta a) punktā minētā jēdziena "diploms" definīcija ietver konkrētus nosacījumus attiecībā uz šīs direktīvas piemērošanu kvalifikācijām, kas iegūtas trešajās valstīs.

28 Savukārt ne Direktīvas 1. panta a) punktā, ne arī kādā citā šīs direktīvas normā nav ietverti nekādi ierobežojumi attiecībā uz to, kurā dalībvalstī kandidātam būtu jāiegūst profesionālā kvalifikācija. Faktiski no minētā 1. panta a) punkta pirmās daļas skaidri izriet, ka ir pietiekami, ja izglītība "ir iegūta galvenokārt Kopienā". Jau ir ticis atzīts, ka šī

frāze ietver gan izglītību, kas pilnībā iegūta dalībvalstī, kura izsniegusi attiecīgo izglītību apliecinošo dokumentu, gan arī izglītību, kas daļēji vai pilnībā iegūta citā dalībvalstī (2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-102/02 *Beuttenmüller*, *Recueil*, I-5405. lpp., 41. punkts).

29 Turklāt nekas nepamato šādu ierobežojumu, ja galvenais jautājums par Direktīvas 89/48 piemērošanu ir, vai kandidātam ir vai nav tiesības strādāt reglamentētā profesijā dalībvalstī. Atbilstoši ar Direktīvu izveidotajai sistēmai diploms tiek atzīts, nevis pamatojoties uz ar to apliecinātās izglītības vērtību, bet gan tāpēc, ka tas dod tiesības strādāt reglamentētā profesijā dalībvalstī, kurā tas ticis izsniegts vai atzīts. Tāpēc nepietiek ar to, ka pastāv atšķirības citas dalībvalsts izglītības ilgumā vai saturā salīdzinājumā ar uzņēmēju dalībvalsti, lai attaisnotu atteikumu atzīt attiecīgo profesionālo kvalifikāciju. Nepieciešamības gadījumā, ja šīs atšķirības ir būtiskas, tās var attaisnot to, ka uzņēmēja dalībvalsts saskaņā ar minētās direktīvas 4. pantu pieprasa, lai kandidāts izpildītu vienu vai vairākus no minētajā pantā paredzētajiem kompensējošajiem pasākumiem (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Beuttenmüller*, 52. punkts, un 2006. gada 19. janvāra spriedumu lietā C-330/03 *Colegio*, Krājums, I-801. lpp., 19. punkts).

30 Direktīvā 89/48 paredzētā vispārējā augstākās izglītības diplomu atzīšanas sistēma faktiski ir balstīta uz dalībvalstu savstarpēju paļāvību attiecībā uz to piešķirtajām profesionālajām kvalifikācijām. Ar šo sistēmu būtībā tiek nodibināta prezumpcija, ka kvalifikācija, kas kandidātam ļauj strādāt reglamentētā profesijā vienā dalībvalstī, ir pietiekama, lai strādātu šajā pašā profesijā arī citās dalībvalstīs.

31 Šai sistēmai — kas nekādā veidā nesaskaņo izglītību, kas dod tiesības strādāt reglamentētajās profesijās — ir raksturīgs tas, ka kompetentās iestādes, kas izsniedz diplomu, kurš dod minētās tiesības, ir tās, kurām ir jāpārbauda, ņemot vērā to profesionālās izglītības sistēmā piemērojamās tiesību normas, vai ir izpildīti šādu

diplomu izsniegšanas nosacījumi. Šajā sakarā var atgādināt, ka Direktīvas 89/48 8. panta 1. punktā uzņēmējai dalībvalstij ir skaidri paredzēts pienākums katrā ziņā kā pierādījumu, ka ir izpildīti diploma atzīšanas nosacījumi, pieņemt sertifikātus un dokumentus, ko ir izsniegušas citu dalībvalstu kompetentās iestādes. Līdz ar to uzņēmējai dalībvalstij nav jāpārbauda šo dokumentu izsniegšanas pamatojums, kaut arī tai ir iespēja veikt pārbaudi attiecībā uz Direktīvas 89/48 1. panta a) punktā paredzētajiem nosacījumiem, ja no minēto dokumentu nosaukuma vien neizriet, ka šie nosacījumi ir izpildīti.

32 Tādējādi arī jautājums par to, vai izglītības iestāde, kurā ir studējis diploma saņēmējs, ir "universitāte vai augstskola", vai "kāda cita līdzīga līmeņa mācību iestāde" Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta pirmās daļas otrā ievilkuma izpratnē, ir jāizvērtē, ņemot vērā tikai tās dalībvalsts profesionālās izglītības sistēmas ietvaros piemērojamās tiesību normas, kuras kompetentā iestāde ir izsniegusi diplomu.

33 Pieeja, ko šajā sakarā piedāvā Grieķijas Republika un kura paredz tās dalībvalsts izdoto tiesību normu piemērošanu, kurā notikušas studijas, faktiski paredz pienākumu kompetentajām iestādēm, kas izsniedz diplomus, īstenot atšķirīgu attieksmi pret ieinteresētajām personām, kuras ir ieguvušas vienādu izglītību, atkarībā no dalībvalsts, kurā tās šo izglītību ir ieguvušas.

34 Turklāt ir jāatzīmē, ka pat saskaņā ar Direktīvas 89/48 formulējumu izglītībai nav obligāti jābūt iegūtai universitātē vai augstskolā. Faktiski saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta a) punkta otro ievilkumu pietiek, ka izglītība ir iegūta "līdzīga līmeņa mācību iestādē". Tādējādi nosacījums, kas saskaņā ar šo normu ir jāievēro, nav paredzēts, lai nodrošinātu, ka izglītības iestāde atbilst formālajiem nosacījumiem attiecībā uz tās statusu, bet gan būtībā attiecas uz iegūtās izglītības līmeni. Šis nosacījums ir cieši saistīts

ar izsniegtā diploma raksturojumu. Līdz ar to novērtēšana šajā sakarā ir jāveic kompetentajai iestādei, kura izsniedz diplomu, un tai ir jānodrošina, ka šis diploms tiek izsniegts tikai tādām personām, kuras ir pietiekami kvalificētas darbam tajā reglamentētajā profesijā, kurā šis diploms dod tiesības strādāt.

35 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Direktīvas 89/48 1. panta a) punkts un 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējai dalībvalstij, neatkarīgi no šīs direktīvas 4. panta piemērošanas ir jāatzīst citas dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts diploms pat tad, ja šis diploms apliecina izglītību, kas pilnībā vai daļēji iegūta uzņēmējā dalībvalstī un kas saskaņā ar pēdējās minētās valsts tiesību aktiem neatbilst augstākajai izglītībai.

36 Jāpiebilst, ka ar šādu interpretāciju netiek apšaubīta Grieķijas Republikas atbildība attiecībā uz izglītības saturu un izglītības sistēmas organizāciju.

37 Šajā sakarā vispirms ir jāatzīmē, ka Direktīva 89/48 attiecas nevis uz akadēmisko izglītību apliecinošu dokumentu atzīšanu, bet gan tikai uz profesionālām kvalifikācijām, kas ļauj strādāt reglamentētās profesijās.

38 Turpinājumā — atšķirībā no nozaru direktīvām par specifiskām profesijām — Direktīvas 89/48 mērķis nav saskaņot nosacījumus darba uzsākšanai un veikšanai dažādās profesijās, uz kurām tā attiecas, un tādējādi dalībvalstis ir kompetentas definēt minētos nosacījumus robežās, ko nosaka Kopienu tiesības (2006. gada 7. septembra spriedums lietā C-149/05 *Price*, Krājums, I-7691. lpp., 54. punkts).

39 Visbeidzot, Direktīvā 89/48 paredzētā atzīšanas metode nenozīmē diplomu un attiecīgo profesionālo kvalifikāciju automātisku un beznosacījuma atzīšanu. Faktiski šīs direktīvas 4. pantā ir skaidri paredzēts, ka var noteikt kompensējošus pasākumus, ja izrādās, ka kandidāta iegūtā izglītība ilguma un satura ziņā atšķiras no Grieķijā prasītās izglītības.

40 Turklāt, tā kā diplomus, kuri apliecina izglītību, kas iegūta uz vienošanās par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu pamata, ir izdevušas citu dalībvalstu kompetentās iestādes, ņemot vērā tiesību normas, kas ir piemērojamas to attiecīgajās profesionālās izglītības sistēmās, tie saskaņā ar Direktīvu 89/48 neietilpst Grieķijas izglītības sistēmā. Tāpēc mērķis nodrošināt augstu līmeni Grieķijas universitātēs iegūstamajai izglītībai netiek apšaubīts ar šādu izglītību, kuras kvalitāte ir jānodrošina to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras izdod diplomus, ar kuriem tiek apliecināta minētā izglītība.

41 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka Komisijas pirmais iebildums ir pamatots.

Par otro iebildumu, kas ir saistīts ar iespējas izvēlēties dažādus kompensējošus pasākumus neesamību

42 Dekrēta 165/2000 5. panta 1. punkta b) un bb) apakšpunktā ir izklāstīts princips, saskaņā ar kuru gadījumos, kad ir jāpiemēro kompensējoši pasākumi attiecībā uz kandidātu, pēdējam minētajam ir tiesības izvēlēties starp adaptācijas laikposmu un

kvalifikācijas atbilstības pārbaudi. Šajā pašā normā ir paredzēta arī atkāpe no šī principa ar šādu formulējumu:

"Šīs izvēles tiesības neattiecas ne uz profesijām, kuru praksē ir nepieciešamas precīzas attiecīgās valsts tiesību aktu zināšanas un attiecībā uz kurām konsultāciju un/vai palīdzības sniegšana saistībā ar valsts tiesību aktiem ir būtisks un pastāvīgs profesionālās darbības aspekts, ne arī uz visām citām profesijām, uz kurām attiecas īpaši noteikumi."

43 Komisija uzskata, ka šis noteikums ir pretrunā Direktīvas 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta trešajai daļai un 10. pantam, jo tajā ir paredzēta atkāpe no principa, saskaņā ar kuru kandidātam ir tiesības izvēlēties kompensējoša pasākumu veidu ne tikai attiecībā uz profesijām, kurās ir nepieciešamas valsts tiesību zināšanas, bet arī attiecībā uz "visām citām profesijām, uz kurām attiecas īpaši noteikumi".

44 Jākonstatē, ka Komisijas otrais iebildums ir pamatots ar tās izklāstīto iemeslu.

45 Turklāt Grieķijas Republika atzīst šī iebilduma pamatotību un precizē, ka strīdīgās normas pamatā ir "likumdošanas kļūda". Tā norāda, ka Prezidenta dekrēts, ar ko tiek svītrota attiecīgā teikuma daļa, atrodas pieņemšanas procesā.

Par trešo iebildumu, kas ir saistīts ar "Saeitte" kompetenci

46 Saskaņā ar Dekrēta 165/2000 10. panta 1. punkta b), aa) un bb) apakšpunktu *Saeitte* ir kompetenta:

"b) izvērtēt ikvienu jautājumu, kas ir noteicošs, lai atzītu profesionālo līdzvērtību, un it īpaši jautājumu par to:

aa) vai izglītības iestāde, kurā kandidāts ir ieguvis profesionālo izglītību, ir augstākās izglītības iestāde,

bb) vai kandidātam ir nepieciešamā profesionālā pieredze gadījumā, ja studijas ir vismaz par gadu īsākas nekā studijas, kādas tiek prasītas Grieķijā, lai strādātu tādā pašā profesijā."

47 Komisija uzskata, ka minētā tiesību norma ir pretrunā Direktīvas 89/48 8. panta 1. punktam, jo ar to uzņēmējas dalībvalsts iestādei tiek piešķirta kompetence, veikt tādu faktu pārbaudi, kas saskaņā ar šo 8. panta 1. punktu jau ir galīgi konstatēti ar sertifikātiem un dokumentiem, ko ir izsniegušas izcelsmes valsts kompetentās iestādes.

48 Jākonstatē, ka Komisijas trešais iebildums ir pamatots ar tās izklāstīto iemeslu.

49 Turklāt Grieķijas Republika atzīst šī iebilduma pamatotību un norāda, ka Prezidenta dekrēts, ar ko tiek atcelts Dekrēta 165/2000 10. panta 1. punkta b), aa) un bb) apakšpunkts, atrodas pieņemšanas procesā.

Par piekto iebildumu, kas ir saistīts ar tādu personu diplomu neatzīšanu, kuras tiek pieņemtas darbā valsts sektorā

50 Prasības pieteikuma secinājumu ceturtajā ievilkumā Komisija ir uzsvērusi piekto iebildumu, kas attiecas uz izmaiņām to personu algās un karjerā, kas tiek pieņemtas darbā valsts sektorā.

51 Komisija uzskata, ka *Saeitte* un dažādu Grieķijas valsts sektora dienestu administratīvā prakse ir pretrunā Direktīvas 89/48 3. pantam, jo personām, kas saņem diplomus šīs direktīvas izpratnē un kas strādā valsts sektorā, nav iespējas lūgt atzīt to izglītību apliecinošo dokumentu profesionālo līdzvērtību, lai viņus klasificētu augstākā hierarhijas vai atalgojuma līmenī, un līdz ar to nav arī iespējas strādāt savā profesijā pie tādiem pašiem nosacījumiem, pie kādiem strādā valsts izdoto diplomu saņēmēji.

52 Grieķijas Republika apstrīd šos apgalvojumus. Atbildes rakstā uz repliku tā ir apgalvojusi, ka saskaņā ar Civildienesta kodeksa noteikumiem, kas izriet no Likuma 2683/1999 (*FEK A'* 149), personām, kas tikušas pieņemtas darbā pēc Dekrēta 165/2000 spēkā stāšanās un attiecībā uz kurām tiek uzskatīts, ka tās tikušas kļūdaini klasificētas attiecīgajā ierēdņu kategorijā, tiek dota iespēja lūgt tās pārklasificēt augstāku pakāpju amatos ar nosacījumu, ka tās atbilst spēkā esošajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem.

53 Atbildot uz Tiesas uzdoto jautājumu, Grieķijas Republika ir norādījusi, ka tiesības tikt pārklasificētām ir personām, kas tika pieņemtas darbā gan pirms, gan pēc Dekrēta 165/2000 spēkā stāšanās.

54 Civildienesta kodeksa 70. panta 1. un 2. punktā, kurus šajā sakarā citējusi Grieķijas Republika, ir paredzēts:

"Pārklasificēšana augstākas kategorijas amatā

1. Ierēdnis pēc tā lūguma var tikt pārklasificēts vakantā augstākas kategorijas amatā tās pašas ministrijas vai publisko tiesību juridiskas personas ietvaros. Ierēdnim ir jāatbilst formālajiem un materiālajiem nosacījumiem, kādi tiek prasīti, lai strādātu pārklasificētajā amatā. Ierēdņa kandidātu nevar pārklasificēt.

2. Ierēdņi, kuri lūguma par pieņemšanu darbā iesniegšanas brīdī atbilst formālajiem nosacījumiem, kādi nepieciešami, lai pieņemtu darbā augstākas kategorijas amatā, var tikt pārklasificēti ne ātrāk kā astoņus gadus pēc to pieņemšanas darbā."

55 Tiesas sēdē Komisija apgalvoja, ka šī tiesību norma nenodrošina nepieciešamo tiesisko drošību tām ieinteresētajām personām, kas pirms Dekrēta 165/2000 spēkā stāšanās tika pieņemtas darbā zemākā pakāpē par to, kādā tām būtu tiesības strādāt, ja to diplomi tiktu atzīti saskaņā ar Direktīvas 89/48 3. pantu. Šajā sakarā Komisija it īpaši atzīmēja, ka saskaņā ar Civildienesta kodeksa 70. panta 2. punktu ierēdnim, kurš kļūdaini ticis klasificēts attiecīgajā pakāpē, ir jāgaida astoņus gadus, skaitot no viņa pieņemšanas darbā, pirms tas var tikt pārklasificēts augstākas kategorijas amatā.

56 Turklāt tiesas sēdē, atbildot uz Tiesas jautājumu, Grieķijas Republika apstiprināja, ka saskaņā ar Civildienesta kodeksa 70. panta 1. punktu personas, kas kļūdaini tikušas klasificētas, var lūgt tās pārklasificēt tikai tad, ja ir vakants augstākas kategorijas amats tās pašas ministrijas vai publisko tiesību juridiskās personas ietvaros.

57 Attiecībā uz šiem jautājumiem Grieķijas Republika tiesas sēde atzina, ka tā "ir apņēmusies cik vien labi iespējams izskatīt visus pārklasificēšanas pieteikumus" un vienmēr centusies pārklasificēt tās personas, kuras bija jāpārklasificē saskaņā ar Kopienu tiesībām. Attiecībā uz Civildienesta kodeksa 70. panta 2. punktā paredzēto astoņu gadu gaidīšanas periodu — šī tiesību norma neattiecoties uz personām, kas administrācijas kļūdas dēļ jau no paša sākuma nav klasificētas pakāpē, uz kādu tās varēja pretendēt. Turklāt Grieķijas Republika norādīja, ka tā ir gatava ar atpakaļejošu spēku noregulēt to personu situāciju, kuras nav pieņemtas darbā šādā pakāpē sakarā ar Direktīvas 89/48 novēlotu transponēšanu valsts tiesību sistēmā.

58 Jāatgādina, ka direktīvā ietvertie noteikumi, lai nodrošinātu tiesisko drošību, ir izpildāmi ar neapstrīdamu saistošu spēku, ar prasīto specifiskumu, precizitāti un skaidrību. Šajā sakarā nav pieļaujama vienkārša deklarēšana, kādu veica Grieķijas Republika tiesas sēdē, jo šāda deklarēšana, pastāvot konkrētiem Civildienesta kodeksa noteikumiem, attiecīgajiem tiesību subjektiem nesniedz informāciju par to tiesībām Kopienu tiesībās noregulētā jomā (šajā sakarā skat. it īpaši 1994. gada 24. marta spriedumu lietā C-80/92 Komisija/Beļģija, *Recueil*, I-1019. lpp., 20. punkts; 1995. gada 26. oktobra spriedumu lietā C-151/94 Komisija/Luksemburga, *Recueil*, I-3685. lpp., 18. punkts, un 2003. gada 27. februāra spriedumu lietā C-415/01 Komisija/Beļģija, *Recueil*, I-2081. lpp., 21. punkts).

59 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Komisijas izvirzītais piektais iebildums ir pamatots tiktāl, ciktāl tas ir saistīts ar to, ka Grieķijas Republika valsts sektorā neļauj pārklasificēties augstākā pakāpē tām personām, kas tikušas pieņemtas darbā zemākā amatā nekā tas, uz kādu tās būtu varējušas pretendēt, ja to diplomus būtu atzinusi kompetentā iestāde saskaņā ar Direktīvas 89/48 3. pantu.

Par sesto iebildumu, kas ir saistīts ar noteikumiem iekļaušanai Grieķijas Tehniskajā kamerā

60 Tāpat Komisija sava prasības pieteikuma secinājumu ceturtajā ievilkumā ir uzsvērusi sesto iebildumu, kas ir saistīts ar noteikumiem iekļaušanai Grieķijas Tehniskajā kamerā (*Techniko Epimelitirio Ellados*, turpmāk tekstā — "*TEE*").

61 Grieķijā inženiera profesija ir reglamentēta profesija, kurā var strādāt tikai *TEE* biedri. *TEE* ir publisko tiesību juridiska persona, kas atrodas Darba lietu ministrijas kontrolē un kas tika izveidota ar Prezidenta 1926. gada 27. novembra un 14. decembra dekrētu attiecībā uz noteikumu un dokumentu par *TEE* sastāvu kodificēšanu (*FEK A*' 430), kas grozīts ar likumu Nr. 1486/1984 (*FEK A*' 161) un Prezidenta 1991. gada 30. novembra un 12. decembra dekrētu Nr. 512/1991 (*FEK A*' 190).

62 Likuma 1486/1984 4. panta 3. punktā cita starpā ir paredzēts, ka *TEE* rīko eksāmenus, izsniedz atļaujas strādāt inženiera profesijā atbilstoši spēkā esošajiem noteikumiem un pārvalda inženieru reģistrus.

63 Valsts darba lietu ministra un Valsts izglītības un reliģijas lietu ministra pieņemtajā 1984. gada 14. septembra starpministriju lēmumā Nr. ED 5/4/3399 (*FEK B*' 713) ir noteikta kārtība, kādā *TEE* izsniedz atļauju strādāt inženiera profesijā. Šī starpministriju lēmuma vienīgā panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. *TEE* izsniedz atļauju strādāt profesijā pēc mutiskiem pārbaudījumiem inženieriem, kuri ir saņēmuši valsts augstskolu vai līdzvērtīgu ārvalsts augstskolu diplomus.

2. Ieinteresētajām personām ir jāiesniedz *TEE* šādi pamatojoši dokumenti:

[..]

d) (ja diploms ir saņemts ārvalstīs): iesniegtā diploma atbilstības apliecinājums, kuru ir izsniedzis Ārvalstīs izdotu diplomu starpuniversitāšu atzīšanas centrs (*Diapanepistimiako Kentro Anagnoriseos Titlon Spoudon tis Allodapis*, turpmāk tekstā — "*Dikatsa*");

[..]."

Lietas dalībnieku argumenti

64 Komisija uzskata, ka inženieriem, kas ieguvuši kvalifikāciju citā dalībvalstī un kuriem ir diploms Direktīvas 89/48 izpratnē, lai tie tiktu iekļauti *TEE* reģistros, pirmkārt, ir jāiztur konkurss un, otrkārt, ir jāiesniedz attiecīgā diploma atbilstības apliecinājums, kuru ir izsniedzis *Dikatsa*. Šajā sakarā tā atsaucas uz starpministriju lēmuma Nr. ED 5/4/3399 formulējumu un min sūdzības, saskaņā ar kurām desmitiem lūgumu iekļaušanai *TEE* paliek neatbildēti.

65 Komisija uzskata, ka šādas prasības ir pretrunā Direktīvas 89/48 7. panta 3. punktam, jo saskaņā ar šo normu apvienība vai profesionāla organizācija drīkst paredzēt, ka dalība ir atkarīga tikai no tādām noteiktām kvalifikācijas prasībām, kas atbilst šajā direktīvā, konkrēti — tās 3. un 4. pantā, paredzētajiem nosacījumiem.

66 Grieķijas Republika skaidri atzīst, ka *TEE* nevarēja noteikt, ka inženieri, kuriem ir diplomi Direktīvas 89/48 izpratnē, var tikt iekļauti tās reģistros tikai tad, ja tie ir izturējuši konkursu vai iesnieguši *Dikatsa* izsniegtu apliecinājumu. Tā kā *Saeitte* — vienīgā kompetentā iestāde šajā sakarā — bija atzinusi attiecīgo diplomu, *TEE* bija jāiekļauj ieinteresētā persona savos reģistros.

67 Taču Grieķijas Republika apstrīd Komisijas izvirzīto iebildumu no faktiskā viedokļa. *TEE* prakse ir mainījusies pēc Dekrēta 165/2000 pieņemšanas, un turpmāk ieinteresētās personas tikušas automātiski iekļautas reģistros, ja *Saeitte* bija atzinusi to diplomus.

68 Starpministriju lēmums Nr. ED 5/4/3399 neattiecas uz tādu diplomu īpašniekiem, kuri ietilpst Direktīvas 89/48 piemērošanas jomā un kuri ir atzīti saskaņā ar Dekrētu 165/2000. Attiecīgie konkursi attiecas tikai uz citu kategoriju kandidātiem, kuri vēlas strādāt inženiera profesijā Grieķijā. Diplomu, kas ietilpst Direktīvas 89/48 piemērošanas jomā, īpašnieki ir atzīti saskaņā ar Dekrētu 165/2000, un līdz ar to uz tiem neattiecas konkurss. Tādējādi ar to vien, ka paziņojumā par konkursu skaidri nav minēti šādu diplomu īpašnieki, netiek pārkāpta Direktīva 89/48. Atbildes rakstā uz repliku Grieķijas Republika piebilst, ka *TEE*, lai nepastāvētu nekādas šaubas, vēlas mainīt paziņojumu par konkursu.

69 Attiecībā uz sūdzībām, kuras saņēmusi Komisija, Grieķijas Republika uzstāj uz to, ka katrs gadījums ir individuāls, un turklāt atsaucas uz sešiem individuāliem gadījumiem, kuros *TEE* nekavējoties atbildējusi uz lūgumiem iekļaut ieinteresētās personas savā reģistrā.

70 Komisija iebilst, ka starpministriju lēmuma Nr. ED 5/4/3399 1. pantā ir vispārēja norāde uz "inženieriem, kuri ir saņēmuši valsts augstskolu vai līdzvērtīgu ārvalsts augstskolu diplomus", nenošķirot, vai attiecīgie diplomi ir vai nav tikuši atzīti saskaņā ar Dekrētu 165/2000. Pat, ja *TEE* prakse ir mainījusies, faktiskā situācija ir izraisījusi tiesisko nedrošību migrējošajos darba ņēmējos.

Tiesas vērtējums

71 Gan kā atzinusi Grieķijas Republika, gan turklāt saskaņā ar judikatūru *TEE* nevarēja noteikt, ka inženieri, kuriem ir diplomi Direktīvas 89/48 izpratnē, var tikt iekļauti tās reģistros tikai tad, ja tie ir izturējuši konkursu vai iesnieguši *Dikatsa* izsniegtu apliecinājumu (šajā sakarā skat. 2005. gada 14. jūlija spriedumu lietā C-141/04 *Peros*, Krājums, I-7163. lpp., 35. un 39. punkts). Šādas prasības ir pretrunā Direktīvas 89/48 3. panta pirmās daļas a) apakšpunktam.

72 Tomēr jākonstatē, ka Komisija savu iebildumu šajā sakarā pilnībā pamato ar šīs pašas direktīvas 7. panta 3. punktu.

73 Taču minētais 7. panta 3. punkts neattiecas uz profesijām, kuras uzņēmējā dalībvalstī reglamentē apvienība vai organizācija Direktīvas 89/48 1. panta d) punkta otrās daļas izpratnē.

74 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka uz *TEE* reglamentētu profesionālu darbību attiecas nevis Direktīvas 1. panta d) punkta otrā daļa, bet 1. panta d) punkta pirmā daļa. Faktiski Grieķijā inženiera profesijas uzsākšana un veikšana saskaņā ar tiesību aktiem tiešā veidā ir atkarīga no tā, kāds ir diploms.

75 Šādos apstākļos Komisijas izvirzītais sestais iebildums nevar tikt atbalstīts, jo tas attiecas tikai uz tādu Direktīvas 89/48 normu, kas šajā gadījumā nav piemērojama. Līdz ar to Komisijas izvirzītais sestais iebildums ir jānoraida.

76 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, jāatzīst, ka Grieķijas Republika,

— neatzīstot diplomus, kurus izsniegušas citas dalībvalsts kompetentās iestādes pēc tādu studiju pabeigšanas, kuras tikušas apgūtas, pamatojoties uz vienošanos par [kvalifikāciju] pielīdzināšanu;

— paredzot kompensējošu pasākumu pieņemšanu lielākā skaitā gadījumu, nekā to atļauj direktīva;

— piešķirot *Saeitte* tiesības pārbaudīt, vai "izglītības iestāde, kurā kandidāts ir ieguvis izglītību, ir pieskaitāma augstākās izglītības iestādēm" un cik lielā mērā "kandidāta

profesionālā pieredze atbilst tai, kas nepieciešama gadījumā, ja izglītības ilgums ir vismaz par vienu gadu īsāks, nekā tiek pieprasīts Grieķijā darbam tādā pašā profesijā";

— neļaujot valsts sektorā pārklasificēties augstākā pakāpē tām personām, kuras tikušas pieņemtas darbā zemākā amatā nekā tas, uz kādu tās būtu varējušas pretendēt, ja būtu atzīti to diplomi saskaņā ar Direktīvas 89/48 3. pantu,

nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Direktīvas 89/48 1., 3., 4., 8. un 10. pantā.

Par tiesāšanās izdevumiem

77 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala. Turklāt saskaņā ar Reglamenta 69. panta 5. punktu lietas dalībniekam, kurš atsakās no prasības, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis otrs lietas dalībnieks. Šādos apstākļos Grieķijas Republikai ir jāpiespriež atlīdzināt divas trešdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem un jānolemj, ka pārējā daļā katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) Grieķijas Republika,

— **neatzīstot diplomus, kurus izsniegušas citas dalībvalsts kompetentās iestādes pēc tādu studiju pabeigšanas, kuras tikušas apgūtas, pamatojoties uz vienošanos, saskaņā ar kuru studijas Grieķijas Republikas privātā iestādē pielīdzina minētās iestādes;**

— **paredzot kompensējošu pasākumu pieņemšanu lielākā skaitā gadījumu, nekā tas ir atļauts saskaņā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK;**

— **piešķirot tiesības Padomei augstāko izglītību apliecinošu dokumentu profesionālās līdzvērtības atzīšanai pārbaudīt, vai "izglītības iestāde, kurā kandidāts ir ieguvis izglītību, ir pieskaitāma augstākās izglītības iestādēm" un cik lielā mērā "kandidāta profesionālā pieredze atbilst tai, kas nepieciešama gadījumā, ja izglītības ilgums ir vismaz par vienu gadu īsāks, nekā tiek pieprasīts Grieķijā darbam tādā pašā profesijā", un**

— **neļaujot valsts sektorā pārklasificēties augstākā pakāpē tām personām, kuras tikušas pieņemtas darbā zemākā amatā nekā tas, uz kādu tās būtu varējušas pretendēt, ja būtu atzīti to diplomi saskaņā ar Direktīvas 89/48, kura grozīta ar Direktīvu 2001/19, 3. pantu,**

nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Direktīvas 89/48, kura grozīta ar Direktīvu 2001/19/EK, 1., 3., 4., 8. un 10. pantā;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Grieķijas Republika atlīdzina divas trešdaļas no Eiropas Kopienu Komisijas tiesāšanās izdevumiem un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;

4) Eiropas Kopienu Komisija trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu sedz pati.

[Paraksti]